

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 27.11.2002
KOM(2002) 680 endelig

2001/0245 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og
om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF**

(forelagt af Kommissionen i henhold
til EF-traktatens artikel 250, stk. 2)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF

1. BAGGRUND

Forelæggelse af forslaget for Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(2001) 581 endelig udg. 2001/0245 (COD)) i overensstemmelse med traktatens artikel 175, stk. 1

23. oktober 2001

Udtalelse fra Regionsudvalget

14. marts 2002

Udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg

29. maj 2002

Udtalelse fra Europa-Parlamentet - førstebehandling

10. oktober 2002

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Forslaget går ud på at skabe en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, idet det opstiller en EU-ramme og sikrer et EU-dækkende marked for emissionskvoter. Denne ordning er en vigtig hjørnesteen i Kommissionens strategi for opnåelse af Kyoto-målet på den mest omkostningseffektive måde. Handel med emissionskvoter vil mindske omkostningerne ved emissionsreduktioner ved at sikre, at reduktionerne finder sted der, hvor de koster mindst. Samtidig er emissionshandel miljøeffektiv, idet der hermed opnås en forud fastsat reduktion af emissionerne fra de aktiviteter, ordningen omfatter. Forslaget sikrer et velfungerende indre marked og hindrer uacceptable konkurrenceforvridninger.

Kommissionen foreslår, at handel med emissioner i EU bør starte i 2005, og at den første fase af ordningen dækker CO₂-emissioner fra omfattende industri- og energiaktiviteter. Driftsherrerne for de anlæg, der er omfattet af direktivet, skal ansøge den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat om tilladelse til at udsende drivhusgasser. Denne godkendelsesprocedure skal samordnes nøje med proceduren under direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPCC), så unødigt bureaukrati undgås. På grundlag af tilladelserne skal medlemsstaterne hvert år tildele de enkelte anlæg emissionskvoter. Det er disse kvoter, der kan handles med, men driftsherrerne for de pågældende anlæg kan ikke tvinges til at handle. Inden den 31. marts hvert år skal driftsherren returnere et antal kvoter, der svarer til anlæggets emissioner i det foregående kalenderår. Direktivet fastsætter harmoniserede bøder, som driftsherrerne skal betale, hvis de ikke returnerer et tilstrækkeligt antal kvoter. I perioden 2005-2007 skal medlemsstaterne tildele kvoter gratis efter en national tildelingsplan, som skal godkendes af Kommissionen, og som skal opstilles efter visse kriterier, så der ikke bliver tale om statsstøtte og konkurrenceforvridninger. Kommissionen skal på et senere stadium udarbejde en harmoniseret tildelingsmetode for perioden 2008-2012.

3. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM DE AF PARLAMENTET GODKENDTE ÆNDRINGER

3.1. Ændringer, som Kommissionen har accepteret

Følgende ændringer, som Kommissionen kan acceptere, er opstillet efter deres påtænkte rækkefølge i Kommissionens oprindelige forslag.

Betragtninger: I ændring **13** (ny betragtning 16d) hedder det, at EU's klimastrategi "*må bygge på en balance mellem ordningen for handel med emissionskvoter og andre former for EU-foranstaltninger og nationale og internationale foranstaltninger*". Denne ændring kan accepteres. Det har aldrig været Kommissionens intention, at emissionshandel skulle være den eneste form for foranstaltninger, der skulle træffes inden for rammerne af EU's klimastrategi eller på internationalt plan.

Sanktioner: Ændring **40** (artikel 16, stk. 2) går ud på at begrænse "naming and shaming" til virksomheder, som ikke har returneret tilstrækkelige kvoter efter direktivet. Denne ændring kan accepteres. At anvende "naming and shaming" ved alle mulige former for mindre overskridelser ville være for vidtgående. Denne form for "udhængning" er imidlertid et nyttigt afskrækningsmiddel, hvor der er tale om overtrædelser af direktivets grundlæggende krav om, at virksomhederne skal returnere en kvotemængde, der svarer til deres faktiske emissioner.

Ændring **41** (artikel 16, stk. 3) sletter bestemmelsen om, at bøden for overskridelse af emissionskvoterne skal andrage mindst det dobbelte af den gennemsnitlige markedspris eller 100 €, alt efter hvilket beløb der er størst. Denne ændring kan accepteres. Det gør anvendelsen af direktivet lettere og skaber større sikkerhed med hensyn til bødeniveauet.

Ændring **42** (artikel 16, stk. 4) sletter bestemmelsen om, at i perioden 2005-2007 skal bøden være det dobbelte af den gennemsnitlige markedspris eller 50 €, alt efter hvilket beløb der er størst. Denne ændring kan accepteres af samme årsager som angivet for ændring 41 ovenfor.

Revision: Ændring **56** (artikel 26, stk. 2, nyt litra aa)) præciserer, at der ved revisionen skal tages stilling til forholdet mellem fællesskabsordningen for handel med emissioner og den internationale ordning for handel med emissioner, der træder i kraft i 2008. Denne ændring kan accepteres, da det er rimeligt, at revisionen tager hensyn til dette aspekt.

Ændring **57** (artikel 26, stk. 2, litra b)) indfører "*yderligere harmonisering af*" tildelingsmetoden, i stedet for "*den harmoniserede tildelingsmetode ...*". Denne ændring kan accepteres. Kravet om, at kvoten i perioden 2005-2007 skal være gratis, er allerede en form for harmonisering. Ændringen har ingen indflydelse på eventuelle fremtidige afgørelser vedrørende tildelingsmetoden, og det er rimeligt at anvende ordet "yderligere", også selv om der blot træffes afgørelse om en yderligere forlængelse af den samme grad af harmonisering ud i fremtiden.

Ændring **58** (artikel 26, stk. 2, nyt litra (ca)) tilføjer et yderligere element, der skal tages stilling til i forbindelse med revisionen, nemlig mulige ændringer for at tilpasse handelsordningen til en udvidet Europæisk Union. Denne ændring kan accepteres. Det vil være hensigtsmæssigt at tage stilling til de virkninger, EU's udvidelse vil kunne få på ordningen, i betragtning af at mange af tiltrædelseslandene kan være medlemsstater ved ordningens start i 2005.

3.2. Ændringer, som Kommissionen har accepteret delvist, i princippet eller i princippet og delvist

De følgende ændringer, som Kommissionen kan acceptere delvist, i princippet eller i princippet og delvist, er opført i den rækkefølge, de var påtænkt indføjjet i Kommissionens oprindelige forslag.

Betragtninger: Ændring **10** (ny betragtning 16a) anfører i den første sætning, at der skal gennemføres politikker og foranstaltninger i alle EU's økonomiske sektorer og ikke kun i industri- og energisektoren. I den anden sætning hedder det, at medlemsstaterne skal sikre, at valg og udformning af politikker og foranstaltninger ikke fører til konkurrenceforvriddinger inden for en given sektor. Den første sætning kan accepteres. Den præciserer, at andre sektorer også bør bidrage til at mindske drivhusgasemissionerne. Den anden sætning er en dispositiv bestemmelse, den er uklart formuleret og kan ikke accepteres. Politikker til mindskelse af drivhusgasemissionerne vil uundgåeligt få større konsekvenser for oliefyrede elværker end kernekraftværker, selv om begge kategorier findes "*inden for en sektor*".

Ændring **15** (artikel 1) anfører, at direktivet "*skal bidrage til*" at opfylde EU's og dets medlemsstaters forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollen ... med den mindst mulige negative indflydelse på den økonomiske udvikling og beskæftigelsessituationen. Denne ændring kan accepteres i princippet og delvist. Dette er snarere en forklarende end en dispositiv tekst. Den bør derfor indføres i slutningen af den nuværende betragtning 5 (der henviser til Kyoto-protokollens mål). EU" bør erstattes med "*Det Europæiske Fællesskab*".

Gennemsigthed: I **35** (artikel 12, nyt stk. 4b) hedder det, at ordningen "*med henblik på overdragelse, returnering og annullering af kvoter til enhver tid skal sikre gennemsigtheden med hensyn til indehavere af emissionskvoter samt overførsler mellem virksomheder inden for og uden for medlemsstaterne*". Denne ændring kan accepteres i princippet. Offentlighedens adgang til oplysninger sikres gennem artikel 17 og de registre, der skal oprettes efter artikel 19. Registerne vil sikre "*den fornødne fortrolighed*" til beskyttelse af kommercielt følsomme oplysninger, men ud fra den forudsætning, at registerdataene er tilgængelige for alle. Det bør formuleres således: i anden sætning i artikel 19, stk. 2, efter ordene: "*Registeret skal*" tilføjes "*være tilgængeligt for offentligheden og skal ...*".

Rapportering fra driftslederne: Ændring **39** (artikel 14, stk. 3) ændrer ordet "*ved*" til "*tre måneder efter*", hvorved det gøres klart, at rapportering af emissioner gennem et kalenderår ikke kan finde sted på det nøjagtige tidspunkt for årets slutning (den 1. januar, kl. 00,00). Denne ændring kan accepteres delvist, ved at ordet "*ved*" erstattes med ordet "*efter*". Det er ikke nødvendigt at præcisere yderligere med "*tre måneder*", eftersom rapporterne skal være verificeret og de tilsvarende kvoter returneret senest den 31. marts (jf. artikel 12, stk. 3).

Medlemsstaternes rapportering: Ændringsforslag **43** (artikel 16, nyt stk. 4a) går ud på, at medlemsstaterne skal aflægge beretning om, hvorledes sanktioner og køb af ekstra kvoter behandles skattemæssigt. Denne ændring kan accepteres i princippet og delvist. Det ville være mere hensigtsmæssigt at indføre en sådan bestemmelse i artikel 21 om medlemsstaternes rapportering. Alle aspekter af skattemæssig behandling kan have betydning i denne sammenhæng (herunder kapitalgevinst og -tab som følge af køb og salg af kvoter). I slutningen af anden sætning i artikel 21, stk. 2, kan indføres "*samt på den skattemæssige behandling af kvoter*".

Gennemsigthed: Ændring **46** (artikel 17) henviser til det kommende direktiv om adgang til miljøoplysninger. Denne ændring kan accepteres i princippet. Efter henvisningen til "direktiv

90/313/EØF" bør der yderligere indføjes "eller tilsvarende bestemmelser, når disse er trådt i kraft".

Forbindelserne med emissionshandelsordninger i tredjelande: Ændring **51** og **103** (artikel 24, stk. 1) går ud på, at aftaler på basis af Kyoto-protokollen kun kan indgås med parter, der har ratificeret Kyoto-protokollen. Der skal indgås aftaler med ansøgerlandene, for så vidt som dette ikke er sket i forbindelse med tiltrædelsesforhandlingerne. Denne ændring kan accepteres i princippet og delvist. Formuleringen "*på basis af aftalerne i Kyoto-protokollen*" kan ikke accepteres. En EF-baseret handelsordning må nødvendigvis have et andet grundlag end handel efter protokollen mellem parter i protokollen. Ikke desto mindre vil EF-ordningen være forlignelig med handel under Kyoto-protokollen. En acceptabel formulering ville være at erstatte "*tredjelande*" med "*parter, der er opført i Kyoto-protokollens bilag B, og som har ratificeret protokollen*". Den del af ændringen, der henviser til aftaler med ansøgerlandene, kan ikke accepteres. Det ville ikke være hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at afgøre, at forbindelser "skal" etableres, inden der er oprettet sådanne ordninger og uden forudgående undersøgelse af de pågældende ordningers troværdighed i miljømæssig henseende. Endvidere er ikke alle tiltrædelseslandene opført i Kyoto-protokollens bilag B.

Revision: Ændring **55** (artikel 26, stk. 2, indledende sætning) indføjer, at revisionen være baseret på erfaringerne i den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005. Kommissionen "*udarbejder*" en rapport, i givet fald ledsaget af forslag. Denne ændring kan accepteres delvist. Det eneste element der kan accepteres, er ordet "*udarbejder*" (i stedet for "kan udarbejde"). Det kan accepteres, at Kommissionen skal udarbejde en rapport, så længe Kommissionen bevarer sin initiativret til at fremsætte passende forslag. Henvisningen til "*eventuelt ledsaget af forslag*" findes allerede i slutningen af stk. 2.

Gennemsigthed: Ændring **73** (bilag III, nyt nr. 8a) går ud på, at de nationale tildelingsplaner skal indeholde en fortegnelse over de anlæg, der er omfattet af direktivet "*samt over de pågældende anlægs emissionstilladelser*" [forstået derhen, at det loft, der er fastsat for hvert enkelt anlæg, skal offentliggøres]. Denne ændring kan accepteres i princippet og delvist. Ændringen tjener til at forbedre gennemsigtheden. Medlemsstaterne har brug for disse oplysninger for at kunne tildele kvoter til driftsledere for individuelle anlæg, så kravet om at medtage dette i de nationale tildelingsplaner er ikke urimeligt byrdefuldt. Tolkningen af meningen beror på, at "emissionstilladelserne" vil indeholde de oplysninger, der kræves i artikel 6, stk. 2, (herunder overvågningskrav, -metoder og -hyppighed for de enkelte virksomheder). Af større interesse for andre parter er det, at de kvantitative tildelinger til driftsherrerne for de individuelle anlæg gøres tilgængelige. En rimelig formulering ville være "*med de kvotemængder, der er tildelt hvert enkelt anlæg*" i stedet for "*samt over de pågældende anlægs emissionstilladelser*".

Ændring **74** (Bilag IV, overvågning af emissioner af andre drivhusgasser) ville indebære, at Kommissionen "*i samarbejde med samtlige interessenter udvikler*" standardiserede metoder for overvågning af emissionerne af andre drivhusgasser end CO₂, der vedtages efter udvalgsproceduren. Denne ændring kan accepteres delvist. Den foreslåede ordlyd "*i samarbejde med samtlige interessenter udvikler*" kan accepteres, men ordet "*anvendes*" i den oprindelige tekst bør bevares, efterfulgt af et komma. Ordene "*der vedtages efter den i artikel 23, stk. 2, nævnte procedure*" kan ikke accepteres, da det er unødvendigt på dette sted at gentage grundlaget for vedtagelse af retningslinjerne, da det allerede er omhandlet i artikel 14, stk. 1.

3.3. Ændringer, som Kommissionen ikke har accepteret

De følgende ændringer er opført i den rækkefølge, hvori de var tænkt indføjet i Kommissionens oprindelige forslag.

Ændring 1 (ny betragtning 5a) fremhæver på nye Europa-Parlamentets tilslutning til Kyoto-protokollen og byrdefordelingsaftalen. Denne ændring kan ikke accepteres. Der er ingen grund til på dette sted at henvise til Europa-Parlamentets udtalelse af 6. februar 2002 vedrørende et andet forslag (Rådets afgørelse 2002/358/EF om EF's ratifikation af Kyoto-protokollen).

Ændring 2 (ny betragtning 5b) minder om, at medlemsstaterne skal opfylde deres nationale mål "*ved hjælp af de midler, som de finder passende dertil*". Denne ændring kan ikke accepteres. Medlemsstaterne kan ikke bruge de midler, de ønsker, hvis dette er i strid med EF-retten.

Ændring 3 (ny betragtning 6a) går ud på, at EU skal handle snarere end de enkelte medlemsstater, fordi der eksisterer et indre marked. Denne ændring kan ikke accepteres. Selv om det er nyttigt at fremhæve behovet for en integreret tilgang på baggrund af det indre marked, fritager en sådan EU-tilgang ikke medlemsstaterne fra hver for sig at træffe foranstaltninger til at reducere drivhusgasemissionerne. Behovet for handling på EF-plan er allerede udtrykt i de nuværende betragtninger 7 og 14.

Ændring 91 (betragtning 7) minder om, at "*kvoter bør tildeles efter den bedste tilgængelige teknik...*". Denne ændring kan ikke accepteres. Emissionshandel er et virkemiddel, som ikke behøver teknologistandarder, men som overlader det til driftslederne at afgøre, hvilke teknologier de vil anvende.

Ændring 6 (ny betragtning 11a) går ud på, at medlemsstaterne skal sikre, at der i de nationale tildelingsplaner tages hensyn til "*indirekte mekanismer til nedbringelse af CO₂-emissionen, f.eks. kombineret kraftvarmeproduktion*". Denne ændring kan ikke accepteres. Det er op til medlemsstaterne at afgøre, hvilke mængder der skal tildeles, herunder med hensyn til kraftvarmeproduktion. Formuleringen er dispositiv og uhensigtsmæssig i en betragtning. Direktivet skal ikke søge at udpege særlige teknologier, men skal, ved at sætte en pris på emissionerne, skabe incitament til at anvende mere energieffektive teknologier.

Ændring 8 (ny betragtning 15a) bekræfter, at EF agter at fortsætte forhandlingerne med sine vigtigste handelspartnere om skabelse af en international ordning for handel med drivhusgasemissioner. I mellemtiden bør EF sætte et eksempel. Denne ændring kan ikke accepteres. Præambelen til direktivet er ikke det rette sted til at fremsætte erklæringer om, hvad Det Europæiske Fællesskab vil gøre som led i de internationale forhandlinger om klimaændringer.

Ændring 9 (betragtning 16) går ud på, at emissionshandel bør indgås som en "*fleksibel og supplerende*" del af en pakke af foranstaltninger på klimaområdet, som resulterer i væsentlige emissionsreduktioner i alle erhvervssektorer. Der skal fastsættes tilsvarende mål og udvikles virkemidler for andre sektorer, såsom transportsektoren, landbrug, små og mellemstore virksomheder og husholdninger. Endelig hedder det i ændringen, at handel med drivhusgasemissioner og energibeskatning bør betragtes som komplementære instrumenter. Denne ændring kan ikke accepteres. Kommissionen kan ikke gå med til en frivillig tilgang. Henvisningen til "*fleksibel*" i denne ændring har til formål at fremme en frivillig tilgang. En frivillig tilgang til emissionshandel vil i høj grad mindske ordningens økonomiske effektivitet,

den vil medføre en større risiko for forvridding af det indre marked, den vil lære os mindre og vil ikke sikre, at vi står klar til emissionshandel i protokollens forpligtelsesperiode 2008-2012. Det er for vidtgående at kræve, at der opstilles mål og udvikles andre instrumenter for sektorer, der ligger uden for direktivets rammer. Den nuværende betragtning 16 omhandler allerede samspillet med afgiftsordninger.

Ændring 11 (ny betragtning 16b) fremfører, at emissionshandel "*ikke skal erstatte eksisterende afgifter på energi og CO₂-udledning*". Denne ændring kan ikke accepteres. Det er en dispositiv bestemmelse, der ikke er på plads i betragtninger. Samspillet med energibeskatning er allerede omhandlet i betragtning 16. I nogle tilfælde kan det være hensigtsmæssigt at erstatte afgifter på CO₂-emissioner, så det ville ikke være klogt at forbyde noget sådant.

Ændring 12 (ny betragtning 16c) præciserer, at direktivet kun gælder for anvendelsen af fluorerede gasser som led i de i bilag I omhandlede industrielle aktiviteter, og at anvendelse og indslutning af fluorerede gasser i forbrugervarer bør være omfattet af særskilt lovgivning. Denne ændring kan ikke accepteres. Kommissionen vil først søge at medtage fluorerede gasser i ordningen, når den har vished for, at de kan overvåges og rapporteres i fyldestgørende omfang, og når IPPC-direktivet er gennemført fuldt ud, hvad angår ikke-CO₂-drivhusgasser for bestående anlæg (oktober 2007).

Ændring 14 (ny betragtning 17a) fastholder, at muligheden for at knytte ordningen sammen med ordningerne for andre parter i Kyoto-protokollen vil anspore USA til at komme tilbage i folden. Denne ændring kan ikke accepteres. Selv om Kommissionen deler ønsket om, at USA ændrer sin beslutning om at afvise Kyoto-protokollen, er det ikke nødvendigt at inddrage nærmere bestemte ikke-EU-lande i et direktiv, der er rettet til medlemsstaterne.

Ændring 16 (artikel 2, stk. 1) går ud på, at yderligere sektorer skal medtages, forudsat at det ikke strider med traktatens artikel 87 og 88. Sådanne yderligere sektorer skal anmeldes til Kommissionen inden den 31. marts 2004 for perioden 2005-2007, og for efterfølgende perioder mindst 18 måneder før den pågældende periodes start. Kommissionen kan afvise sådanne ansøgninger, hvis de er i strid med artikel 87 og 88 (statsstøttebestemmelser). Denne ændring kan ikke accepteres. Frivillig og unilateral "inddragelse" af yderligere aktiviteter kan forvride konkurrencen og kan underminere emissionshandelsordningens miljømæssige integritet (afhængigt af muligheden for at overvåge emissioner fra forskellige kilder). Alle traktatens bestemmelser skal overholdes, ikke kun dem, der vedrører statsstøtte. Ændringen er knyttet til Parlamentets forslag om udvidelse af direktivet til at omfatte alle de 6 gasser, der er medtaget i Kyoto-protokollen (ændring 17).

Ændring 17 (ny artikel 2a) udvider emissionshandelsordningen til at omfatte alle de gasser, der er medtaget i Kyoto-protokollen, forudsat at oplysningerne for et bestemt basisår er "*tilfredsstillende*", og forudsat at Kommissionen i samarbejde med alle interesserede parter og efter udvalgsproceduren udvikler "*anerkendte metoder for måling, overvågning og beregning*". Denne ændring kan ikke accepteres. Det er ikke hensigtsmæssigt at udvide direktivets anvendelsesområde principielt og dernæst begrænse den praktiske gennemførelse af denne udvidelse, indtil en proces af ukendt varighed er fuldført og der er truffet afgørelse efter udvalgsproceduren. Det ville være ensbetydende med dårlig lovgivning, som ikke ville give virksomhederne tilstrækkelig retssikkerhed (et anlæg med N₂O-emissioner ville ikke vide, om eller hvornår det ville være omfattet af direktivet).

Ændring 97 (artikel 4, nyt stk. 1a) går ud på, at der skal tages særligt hensyn til kombineret kraftvarme og anvendelsen af affaldsbrændsel på grundlag af retningslinjer, der skal

udarbejdes af Kommissionen. Denne ændring kan ikke accepteres. Det bør være op til medlemsstaterne at afgøre, hvilke mængder der skal uddeles, både hvad angår særlige teknologier og affaldsbrændsel. Som nævnt i forbindelse med ændring 6 ovenfor, bør der i forbindelse med et markedsinstrument som emissionshandel ikke peges på særlige teknologier; derimod skal der gennem fastsættelse af en pris på emissioner skabes et incitament til anvendelse af mere energieffektiv teknologi. Hvad affaldsbrændsel angår, kan tildeling af yderligere kvoter desuden anspore til affaldsforbrænding i stedet for genbrug og genvinding.

Ændring 19 (artikel 5, litra c)) går ud på at tilføje "*og emissionsniveau*" til de oplysninger om emissionerne fra et anlæg, der kræves i en ansøgning om tilladelse. Denne ændring kan ikke accepteres. Selv om sådanne oplysninger kan være nyttige, forudsætter det krav om, at emissionsniveauet fra et anlæg overvåges, inden det omfattes af direktivets anvendelsesområde. Sådanne overvågningskrav ville derfor blive gjort gældende implicit, inden overvågningskravene opstilles eksplicit i tilladelsen.

Ændring 20 (artikel 5, nyt litra da)) går ud på, at driftslederen skal anføre oplysninger om arten og omfanget af de forventede emissioner fra anlægget. Denne ændring kan ikke accepteres. "*Arten og omfanget af de forventede emissioner*" er en fremskrivning af fremtidige emissionsmængder, som vil blive omfattet af emissionshandelsordningens forpligtelser. Under en emissionshandelsordning kan et givet anlæg i praksis kun øge eller mindske de faktiske fremtidige emissioner, hvis driftslederen er i besiddelse af en tilsvarende mængde kvoter for den pågældende periode.

Ændring 21 (artikel 6, stk. 1, første afsnit) går ud på at indføje ordene: "*Med forbehold af andre krav i national lovgivning eller i fællesskabsretten*" i begyndelsen af artiklen om betingelserne for og indholdet i en tilladelse. Denne ændring kan ikke accepteres. I henhold til traktaten har fællesskabsdirektiverne forrang for national ret, så national ret kan ikke indskrænke direktivet.

I ændring 22 (artikel 7) hedder det, at ajourføring af en tilladelse i tilfælde af ændringer i anlægget skal gøres "*i samråd med driftslederen*", og en ny driftsleder har en frist på 1 måned til at underrette den kompetente myndighed. Denne ændring kan ikke accepteres. De nuværende bestemmelser gentager bestemmelserne i det gældende IPPC-direktiv, hvorved de to retsakter følger den samme tilgang til udstedelse af tilladelser. Den kompetente myndighed, som i sin egenskab af udstedende myndighed udsteder tilladelserne, bør være den, der afgør, hvilke dele af en tilladelse der skal ajourføres. Navn og adresse på en ny driftsleder - et krav der er slettet i ændringen - er oplysninger, som bør ajourføres.

Ændring 23 (artikel 9, stk. 1, første afsnit) erstatter ordet "*herunder kriterierne*" med "*de ... kriterier*", hvorved kriterierne i bilag III for kvotetildelingsplaner bliver udtømmende. Denne ændring kan ikke accepteres. Medlemsstaterne bør have en vis frihed til at opstille mål for deres anlæg, så de kan tage hensyn til de omstændigheder, der gør sig gældende lokalt.

Ændring 24 (artikel 9, nyt stk. 1a) går ud på, at den samlede mængde, som en medlemsstat skal tildele sine anlæg, ikke må overskride x% af medlemsstatens tildelte mængde (tilladte emissioner i henhold til Kyoto-protokollen), idet x% svarer til andelen af de samlede emissioner, som blev frembragt af de af direktivet omfattede anlæg i 1990. Denne ændring kan ikke accepteres. Den tilføjer en yderligere komplikation ud over de sikkerhedsforanstaltninger, der allerede er foreslået i direktivet, og er endvidere overflødig. I øvrigt vil dette "loft" være mere belastende for nogle medlemsstater end for andre og risikerer derved at forvride konkurrencen.

Ændring 25 (artikel 9, nyt stk. 1b) anfører, at anlæg, der er oprettet siden 1990, vil få tildelt kvoter på grundlag af den bedste tilgængelige teknologi i året for de pågældende anlægs idriftsættelse. Kommissionen skal udstede yderligere retningslinjer herfor inden 2004. Denne ændring kan ikke accepteres. Medlemsstaterne skal have ret til at belønne en tidlig indsats på den måde, de anser for hensigtsmæssig. Endvidere ville denne ændring medføre ulige behandling mellem anlæg, der bestod i 1990, og anlæg, der er sat i drift på et senere tidspunkt.

Ændring 26 (artikel 9, nyt stk. 2a) anfører, at forskriftsudvalget "*sammenligner medlemsstaternes tildelingsplaner*" for at afdække eventuelle konkurrenceforvridninger, og afgiver udtalelse herom til Kommissionen. Denne ændring kan ikke accepteres. Krav om, at alle de nationale tildelingsplaner skal sammenlignes, vil tvinge alle medlemsstaterne til at rette sig ind efter de langsomste heraf. Nogle medlemsstater vil måske anmelde deres tildelingsplaner tidligere end krævet for at kunne træffe afgørelse herom tidligere og dermed give virksomhederne større retssikkerhed. Hvis én enkelt medlemsstat undlader at forelægge sin nationale tildelingsplan i tide, ville det endvidere kunne forhindre de andre medlemsstater i at påbegynde handel med emissionskvoter.

Ændring 27 (artikel 9, stk. 3) fremfører, at Kommissionen i forbindelse med vurderingen af nationale tildelingsplaner "*tager hensyn til foreneligheden med andre allerede eksisterende ordninger for handel med drivhusgasemissioner i medlemsstaterne*". Denne ændring kan ikke accepteres. Nogle nationale handelsordninger er uforenelige med det foreliggende forslag og kan ikke knyttes hertil, uden at der træffes særlige foranstaltninger. Medlemsstaterne vil være nødsaget til at opfylde alle bestemmelserne i dette direktiv, herunder eventuelle særlige overgangsbestemmelser, som måtte blive forhandlet.

Ændring 102 (artikel 10) indfører auktion for 15% af kvoterne i både 1. og 2. periode. Provenuet heraf skal tilbagebetales til driftslederne. Denne ændring kan ikke accepteres. Kommissionen modsætter sig enhver form for auktion i den første periode og ønsker at tage erfaringerne i betragtning, inden den træffer beslutning om tildelingsmetoden for den anden periode.

Ændring 29 (artikel 11, stk. 1) indfører en væsentlig ændring hvad angår "loftet på x%" (ændring 24) for perioden 2005-2007. Afgørelse om tildelinger skal træffes mindst 6 måneder (i stedet for 3 måneder) inden periodens begyndelse. Denne ændring kan ikke accepteres. Hvad angår "loftet på x%", henvises til bemærkningerne til ændring 24. En afgørelse om tildelinger 6 måneder inden handelsordningens begyndelse i 2005 ville være hensigtsmæssig, men i betragtning af tidsfristen for direktivets omsætning i national ret (31.12.2003), forelæggelse af de nationale tildelingsplaner for Kommissionen (31.3.2004) og Kommissionens afgørelse (30.6.2004), ville det være umuligt at give fulde 6 måneders underretning før den 1.1.2005. Ifølge Kommissionens forslag skal medlemsstaterne træffe afgørelse "*senest 3 måneder*" inden den første periodes begyndelse, hvilket gør det muligt for medlemsstaterne at træffe afgørelse på et tidligere tidspunkt, hvis de ønsker at anmelde deres nationale tildelingsplaner tidligere end krævet.

Ændring 76 (artikel 11, nyt stk. 1a) tilføjer særlige bestemmelser for nyttilkomne, som "*får tildelt deres kvoter i lighed med alle andre*". Kvoterne for alle driftsledere "*ændres*" på en sådan måde, at loftet på x% , jf. ændring 24, ikke overskrides. Denne ændring kan ikke accepteres. Medlemsstaterne bør frit kunne vælge, om de vil tildele kvoter gratis til nyttilkomne eller om de vil kræve, at de køber kvoter på markedet. Hvad der er vigtigt i fællesskabssammenhæng, er at *adgangen* til kvoterne er sikret. Bestemmelser herom er allerede indeholdt i artikel 11. Endvidere vil ideen om "ændring", som kan indebære at allerede tildelte kvoter tages tilbage fra driftsledere, underminere den retssikkerhed, der er så

vigtig for virksomhederne. Driftslederne vil kunne bero på alle deres kvoter for at kunne opfylde deres forpligtelser. Tages nogle af deres kvoter tilbage, vil det kunne føre til, at de ikke kan opfylde disse forpligtelser.

Ændring 31 (artikel 11, stk. 2) indfører en væsentlig ændring hvad angår loftet på x% i ændring 24 for perioder fra 2008. Denne ændring kan ikke accepteres af de samme årsager der er anført for ændring 24.

Ændring 32 (artikel 11, nyt stk. 4a) går ud på, at i forbindelse med optagelse af nye medlemslande sænkes den samlede kvotemængde efter revision af Kommissionen, *"således at det sikres, at der ikke kommer et overudbud af kvoter"*. Denne ændring kan ikke accepteres. Optagelsen af nye medlemsstater i ordningen vil bringe yderligere emissionskilder ind under ordningen - og dermed yderligere emissioner. Under disse omstændigheder er der ingen grund til at mindske antallet af kvoter, men snarere at øge det. At mindske antallet af allerede fastsatte kvoter ville skabe samme usikkerhed og risiko for manglende overholdelse, som forklaret i forbindelse med ændring 76 ovenfor. For at forhindre alt for stor tildeling af kvoter vil de nationale tildelingsplaner for alle medlemsstater, der deltager i ordningen, *herunder nye medlemsstater*, blive underkastet Kommissionens revision og mulighed for afvisning i overensstemmelse med traktatens bestemmelser og kriterierne i bilag III.

Ændring 33 (artikel 12, stk. 1) går ud på, at kvoter, der er tildelt anlæg i en EU-medlemsstat, som ejes af samme selskab, uden restriktioner kan overføres *"inden for selskabet"*. Denne ændring kan ikke accepteres. Det er ikke klart, hvilke "restriktioner" der henvises til. Med den nuværende formulering er det allerede muligt at overføre kvoter mellem anlæg tilhørende en given driftsleder inden for samme medlemsstat. Kvoterne tildeles i første omgang snarere til driftsledere end til anlæg. Endvidere pålægger direktivet ikke restriktioner for overførsel af kvoter mellem en driftsleder og hermed associerede driftsleder i en medlemsstat. Anvendelsen af ordnet "selskab" er ikke i overensstemmelse med anvendelsen af "driftsleder", der er anvendt i hele direktivet, men "selskaber" kan være driftsledere i direktivets forstand.

Ændring 34 (artikel 12, nyt stk. 4a) går ud på, at medlemsstaterne skal annullere kvoter fra anlæg, der indstiller driften, eller afvikler deres kapacitet eller *"videreføres under de samme eller dårligere driftsforhold i lande uden for EU"*. Denne ændring kan ikke accepteres. Annullering af kvoter som følge af afvikling af kapacitet eller indstilling af driften ville være administrativt byrdefuldt og ville kunne stride mod målet om reduktion af drivhusgasemissionerne (f.eks. opretholdelse af kapacitet for ikke at tabe kvoter).

Ændring 36 (artikel 12, nyt stk. 4c) indfører en bestemmelse om obligatorisk "opsparing" af kvoter mellem perioderne. Denne ændring kan ikke accepteres. Intentionerne med ændringen er allerede indeholdt i artikel 13 med undtagelse af overførsel mellem perioden 2005-2007 og perioden 2008-2012, hvor det efter forslaget står medlemsstaterne frit for at tage deres forskellige lokalt betingede omstændigheder i betragtning. Overførsel til den periode, der begynder i 2008, kan vanskeliggøre opfyldelsen af Kyoto-protokollens forpligtelser for visse medlemsstater, hvilket er grunden til, at medlemsstaterne bør kunne vælge, om de vil tillade det eller ej.

Ændring 37 (artikel 12, nyt stk. 4d) indeholder bestemmelser om "overførsel" og "lån" af kvoter inden for de i artikel 11, stk. 1 og 2 anførte perioder. Denne ændring kan ikke accepteres. Ændringens intentioner er allerede indeholdt i artikel 13, når der ses bort fra endnu ikke tildelte kvoter. *"En del"* af kvoterne tildeles hvert år, og driftslederen kan kun anvende dem til "overførsel" og "lån" inden for perioden, efter at de er blevet udstedt. Afgørelse om de mængder, der vil blive tildelt, træffes imidlertid i begyndelsen af perioden

for hele periodens vedkommende, så driftslederne har sikker viden om, hvor store mængder de vil få tildelt.

Ændring **38** (ny artikel 12a) går ud på, at hvis et anlæg indstiller sine aktiviteter, kan myndigheden beslutte ikke at tildele driftslederen af det pågældende anlæg yderligere kvoter, medmindre driftslederen kan påvise, at lukningen står i forbindelse med en tilsvarende ny investering inden for Fællesskabet. Denne ændring kan ikke accepteres. Det vil være for kompliceret at gennemføre en sådan bestemmelse. I betragtning af den forventede værdi af kvoterne er det efter Kommissionens mening usandsynligt, at direktivet vil medføre virksomhedsflytninger ud af EU.

Ændring **80** (artikel 16, nyt stk. 4b) går ud på, at medlemsstaterne skal anvende provenuet af bøder til at opkøbe emissionskvoter. Denne ændring kan ikke accepteres. Traktaten indeholder ikke hjemmel til at stille krav om, hvordan medlemsstaterne skal anvende sådanne indtægter.

Ændring **45** (artikel 16, nyt stk. 4c) går ud på, at medlemsstaterne harmoniserer skattebehandlingen af handel med kvoter og de tilhørende sanktioner "*ved hjælp af den åbne koordinationsmetode*". Denne ændring kan ikke accepteres. Det drejer sig om en skattemæssig foranstaltning, som medlemsstaterne ikke kan pålægges gennem dette direktiv.

Ændring **47** (artikel 18, overskrift) tilføjer "*og domstolsadgang*" til overskriften. Denne ændring kan ikke accepteres. Der er ikke behov for en sådan ændring i forslaget. Domstolsprøvelse er sikret for al lovgivning i alle medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 6 i Den Europæiske Konvention om Menneskerettigheder. Der er unødvendigt at have yderligere bestemmelser herom i alle EF-retsakter.

Ændring **48** (artikel 18, nyt stk. 1a) går ud på, at medlemsstaterne skal sikre, at der er adgang til domstolsprøvelse. Denne ændring kan ikke accepteres. Årsagerne hertil er angivet i forbindelse med ændring 47 ovenfor.

Ændring **49** (artikel 22) fjerner muligheden for at ændre bilag III (kriterier for nationale tildelingsplaner) efter udvalgsproceduren. Denne ændring kan ikke accepteres. Det kan være nødvendigt at ændre kriterierne i lyset af erfaringerne. Kun gennem udvalgsproceduren vil det være muligt at foretage en ændring forud for udarbejdelsen af nationale tildelingsplaner inden udgangen af 2006.

Ændring **50** (ny artikel 23a) giver medlemsstaterne mulighed for at ansøge om udelukkelse af visse anlæg indtil 2007, hvis disse er omfattet af tilsvarende nationale foranstaltninger, overvåger deres emissioner og er underkastet tilsvarende sanktioner. Kommissionen skulle i så fald afgøre, om sådanne midlertidige udelukkelse skulle godkendes. Denne ændring kan ikke accepteres. Kommissionen ønsker en obligatorisk ordning fra og med 2005. En frivillig tilgang til emissionshandel - selv i en midlertidig periode - vil i høj grad reducere ordningens økonomiske effektivitet. En frivillig tilgang ville også indebære større risiko for konkurrenceforvriddinger på det indre marked. En frivillig tilgang ville slet ikke give de samme erfaringer og sikre tilstrækkelig forberedelse til emissionshandel i Kyoto-protokollens forpligtelsesperiode 2008-2012.

Ændring **52** (artikel 24, stk. 2, nyt afsnit 1a) går ud på, at enhver aftale om gensidig anerkendelse, som indgås i medfør af artikel 24, kun skal omfatte "*emissionsbegrænsningskvoter*" og ikke "*kulstofdræn*". Denne ændring kan ikke accepteres.

Kommissionen ønsker ikke at knytte direkte an til Kyoto-protokollens projektmekanismer i dette forslag, men vil forelægge et særskilt forslag i 2003.

Ændring **53** (ny artikel 24a) går ud på, at tilgodehavender fra "fælles gennemførelse" og "mekanismen for bæredygtig udvikling" ikke kan anvendes før 2008. Herefter må kun tilgodehavender, som ikke omfatter kulstofdræn og kernenergikilder, anvendes. Denne ændring kan ikke accepteres. Kommissionen ønsker ikke at knytte direkte an til Kyoto-protokollens projektmekanismer i dette forslag, men vil fremsætte et særskilt forslag i 2003. Det ville være u hensigtsmæssigt at foregribe indholdet af Kommissionens forslag på dette stadium. Parlamentet vil få lejlighed til at ændre forslaget, når tiden er inde. Kommissionen vil imidlertid tage hensyn til Parlamentets udtalelse om dette aspekt, når den forbereder sit forslag.

Ændring **54** (artikel 26, stk. 1) går ud på, at Kommissionen "*forelægger*" (i stedet for "*kan forelægge*") et forslag senest den 30. juni 2006 (i stedet for den 31. december 2004) til ændring af bilag I med henblik på inddragelse af andre "*sektorer og aktiviteter*" (men ikke gasser). Denne ændring kan ikke accepteres. Denne bestemmelse er en gentagelse af den eksisterende bestemmelse (artikel 26, stk. 2) om, at Kommissionen foretager revision, forelægger rapport og i givet fald fremsætter forslag senest den 30.6.2006.

Ændring **59** (artikel 26, stk. 2, nyt litra ea)) går ud på, at der ved revisionen skal tages stilling, til, om aspekter af nationale ordninger med gyldighed indtil 2005 bør inddrages i EU's handelsordning fra 2008. Denne ændring kan ikke accepteres. Overvejelser over, hvilke elementer i eventuelle eksisterende nationale ordninger der bør integreres i EU-ordningen, bør finde sted nu, og ikke udsættes til 2006 som led i den revision, der skal foretages i lyset af erfaringerne.

Ændring **61** (Bilag I, tabel, søjle 2 (drivhusgasser)) er en følge af ændring 17. Ændringen går ud på at slette den kolonne i bilag I, der udelukkende omfatter CO₂. Denne ændring kan ikke accepteres. Kommissionen foretrækker af praktiske grunde at starte med CO₂ udelukkende. Formålet hermed er at sikre, at emissionshandelen starter på en håndterbar måde, koncentreret omkring den vigtigste drivhusgas, som allerede kan overvåges på hensigtsmæssig måde. Hermed udelukkes det ikke, at ordningen kan udvides med andre gasser, efterhånden som overvågningsmulighederne forbedres. I så fald vil der blive fremsat særskilte forslag herom. Endvidere er det bedre at gøre fuld brug af IPPC-direktivet for så vidt angår ikke-CO₂-drivhusgasser, indtil udløbet af dette direktivs frist for fuldstændig gennemførelse for bestående anlæg vedkommende (oktober 2007).

Ændring **62** (bilag I, tabel, rubrik "produktion og forarbejdning af ferrometaller") tilføjer anlæg til produktion og forarbejdning af aluminium med mindst 50 000 t CO₂-ækvivalenter pr. år. Denne ændring kan ikke accepteres. Det giver kun mening af medtage disse aktiviteter, hvis anvendelsesområdet udvides med andre drivhusgasser end CO₂. Som fremført i forbindelse med ændring 17, ønsker Kommissionen at indlede emissionshandelen med CO₂ som eneste gas. Dette vil gøre begyndelsesfasen enklere. Det er imidlertid Kommissionens hensigt at udvide emissionshandelsordningen med yderligere aktiviteter og alle de 6 drivhusgasser, der er omfattet af Kyoto-protokollen, så snart den har vished for, at overvågningskapaciteten er fyldestgørende, og når IPPC-direktivet skal efterkommes for alle ikke-CO₂-drivhusgassers vedkommende. En sådan ændring vil blive indført gennem et nyt forslag, der skal vedtages efter proceduren for fælles beslutningstagning. En tærskel på 50 000 t CO₂-ækvivalenter indebærer praktiske vanskeligheder. Emissionsdata indsamles ikke systematisk i hele EU, så det ville være vanskeligt at forvalte en sådan tærskelværdi. Alle anlæg vil i princippet være nødsaget til at overvåge deres emissioner for at vide, om de er

over eller under denne tærskel. Emissionerne varierer hvert år som følge af en række forskellige faktorer. Et år vil en virksomhed kunne overskride tærsklen og næste år ikke. Forvaltningen af sådanne tærskelværdier ville medføre yderligere komplikationer.

Ændring 63 (bilag I, tabel, ny rubrik 3a) tilføjer den kemiske industri, med en tærskel på 50000 CO₂-ækvivalenter pr. år. Denne ændring kan ikke accepteres. Årsagerne hertil er de samme som for ændring 62 ovenfor.

Ændring 64 (bilag II) går ud på at anføre faktorerne for det globale opvarmningspotentiale for de enkelte gasser. Denne ændring kan ikke accepteres. Det vil være mere hensigtsmæssigt at anføre disse faktorer i de overvågningsretningslinjer, der skal udarbejdes efter artikel 14, stk. 1. Disse faktorer revideres regelmæssigt af Det mellemstatslige panel for Klimaændringer (et FN-organ). Der er endnu ikke vedtaget faktorer for HFC'er.

Ændring 65 (bilag III, nr. 1) går ud på at slette denne rubrik som en konsekvens af "loftet på x%". Denne ændring kan ikke accepteres. Rubrikken indeholder vigtige elementer, som ikke kan undværes. Hvis kvoterne ikke er i overensstemmelse med målene under byrdefordelingsaftalen, vil medlemsstaterne næppe nå disse mål.

Ændring 66 (bilag III, nr. 2) går ud på at slette denne rubrik som en konsekvens af "loftet på x%". Denne ændring kan ikke accepteres. Kvoterne skal være i overensstemmelse med de fremskridt, der gøres hen imod opfyldelsen af Fællesskabets juridisk bindende forpligtelser i medfør af Kyoto-protokollen.

Ændring 78 (bilag III, nr. 3) sigter mod at indføre konceptet med den bedste tilgængelige teknik (BAT) og benchmarks i kriterierne for tildelingsplanerne. Denne ændring kan ikke accepteres. Medlemsstaterne bør ikke forpligtes til at anvende sådanne BAT-standarde eller benchmarks. Emissionshandel er et værktøj, som ikke behøver teknologistandarder, men som overlader det til driftslederne at bestemme, hvilke teknologier de vil bruge.

Ændring 79 (bilag III, nyt nr. 3a) indfører ideen med benchmarks baseret på BAT. Denne ændring kan ikke accepteres. Årsagerne hertil er de samme for ændring 78 ovenfor, som denne ændring er en følge af.

Ændring 68 (bilag III, nyt nr. 3b) går ud på, at inddragelse af andre drivhusgasser end CO₂ først kan ske, når der er færdigudviklet "*standardiserede eller anerkendte metoder*" for overvågning udarbejdet efter de samme nøjagtige målinger som for energirelaterede CO₂-emissioner. Denne ændring kan ikke accepteres. At inddrage disse emissioner under direktivets anvendelsesområde, men samtidig i praksis gøre det betinget af, om der fastlægges overvågningsretningslinjer efter udvalgsproceduren, er ikke en hensigtsmæssig måde til at udvide direktivets anvendelsesområde og dermed reducere IPPC-direktivets anvendelsesområde. Der ville fortsat herske usikkerhed om, hvorvidt og hvornår denne udvidelse med andre gasser ville finde sted. Det er bedre at træffe afgørelse om udvidelse af anvendelsesområdet efter proceduren for fælles beslutningstagning, når først der er udviklet overvågningsstandarder af tilstrækkelig høj kvalitet.

ændring 69 (bilag III, nr. 4) indfører en forklarende tekst vedrørende akkumulering af finansielle fordele. Det hedder, at medlemsstaterne "*skal undgå*" at belaste deres industri for voldsomt med forskellige virkemidler til bekæmpelse af klimaændringer. Denne ændring kan ikke accepteres. subsidiaritetsprincippet bør respekteres. Medlemsstaterne skal have lov til at regulere deres driftsledere gennem forskellige virkemidler. Flere medlemsstater kan således

ventes at blive nødsaget til at anvende flere virkemidler inden for de samme sektorer, for at kunne opfylde deres Kyoto-mål.

Ændring **70** (bilag III, nr. 5) føjer "*tildeling*" til "planen" og anfører endvidere, at et anlæg ikke må tildeles flere kvoter, end det forventeligt behøver, medmindre det sker som anerkendelse af emissionsreduktion på et tidligere stadium. Denne ændring kan ikke accepteres. Kommissionen kan ikke godkende nogen form for begrænsning af, hvad der bør eller ikke bør anses for uforligelig statsstøtte. Medlemsstaterne skal have mulighed for at belønne tidligt truffe foranstaltninger i det omfang, de finder det hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med deres særlige omstændigheder, dog altid i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

Ændring **104** (bilag III, nr. 6) går ud på, at behandlingen af nytilkomne ikke må medføre konkurrenceforvridninger [i forhold til allerede etablerede virksomheder]. Planen skal indeholde oplysninger om, hvordan der tages hensyn til ny produktionskapacitet. Denne ændring kan ikke accepteres. Efter Kommissionens mening bør medlemsstaterne kunne vælge, hvilken metode de vil anvende til at tildele nytilkomne kvoter, med den ene betingelse, at de skal sikre, at nytilkomne har passende adgang til kvoter.

Ændring **96** (bilag III, nr. 7) forpligter medlemsstaterne til at belønne en hurtig indsats mellem 1990-2004. Denne ændring kan ikke accepteres. Efter Kommissionens mening er det op til medlemsstaterne at afgøre, hvordan og i hvilken udstrækning de - i lyset af deres særlige nationale omstændigheder - vil belønne en tidlig indsats.

3.4. Ændret forslag

Under henvisning til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som anført ovenfor.